Одлука шиптарског градоначелника Горана Ракића да због физичких напада на Србе од стране Албанаца прекине грађевинске радове на реконструкцији простора око моста на Ибру је више потез очајника и израз немоћи него промишљени политички потез који треба да заустави физичке насртаје на грађане српске националности.

Што се Срба у северном делу Косовске Митровице тиче престанак радова и није нека штета, јер се слобода кретања из јужног у северни део града показује лошом за безбедност Срба у северном делу града.

У периоду од 1999. до 2012. године је било непојмљиво да Срби у северном делу Косовске Митровице буду жртве насиља од стране Албанаца. 2012. године доласком Александра Вучића на власт напади на Србе у северном делу града Косовске Митровице постали су стални. Бриселским споразумом је у руке сепаратистима у Приштини предао припаднике Министарства унутрашњих послова Србије који су до тада штитили грађане тако што су свој посао обављали у цивилу. Исту функцију су имали и припадници Цивилне заштите, односно официри и војници по уговору, који су кроз њу деловали. То су иначе некадашњи припадници Војске Србије који после `99. године нису желели да напусте Косово и Метохију. Бриселским спорзумом је и њих Александар Вучић утопио у структуре сепаратистичке власти из Приштине.

Није потребно бити много паметан да човек не може да предвиди да ће Србе боље чувати српски државни органи, него косовска полицијска служба, која је под јурисдикцијом сепаратиста из Приштине. Боље су град чували припадници Министарства унутрашњих послова у цивилу него данас заједно Косовкса полицијска служба, ЕУЛЕКС полиција, КФОР, РОСУ полиција итд.

...ЈЕР ОДАВДЕ НЕМА НАЗАД
КОСОВСКА МИТРОВИЦА